

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະຫານປະເທດ

ເລກທີ 108 /ປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 15.6.2017

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະຫານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສືລະປະການສະແດງ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນຸນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ, ລົງວັນທີ 04 ພຶດສະພາ 2017 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສືລະປະການສະແດງ;
- ອີງຕາມ ຫັ້ງສືລະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 08/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 02 ມິຖຸນາ 2017.

ປະການປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສືລະປະການສະແດງ.

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະຫານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວິລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 03 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 04 / 05 / 17

ມະຕີ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກິດໝາຍວ່າດ້ວຍສືລະປະການສະແດງ

ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນຸນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ 1 ແລະ ກິດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໃໝ່ສາມັນ ເທື່ອທີ 3 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລີກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກິດໝາຍວ່າດ້ວຍສືລະປະການສະແດງ ໃນວາລະກອງປະຊຸມ ວັນທີ 04 ພຶດສະພາ 2017.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕິກາລົງ:

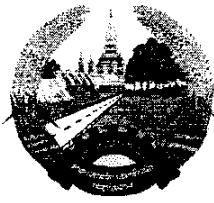
ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກິດໝາຍວ່າດ້ວຍສືລະປະການສະແດງ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕີສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະການສະພາແຫ່ງຊາດ

ບານີ ຢ່າຫຼັງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 16 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 04 ພຶດສະພາ 2017

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍສືລະປະການສະແດງ

ພາກທີ 1
ບົດບັນຍັດທີ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະລົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກໍານົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມກວດກາ ການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສືລະປະການສະແດງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ເຂັ້ມແຂງ ແຜນສືມຂະຫຍາຍສິດເປັນເຈົ້າ ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ເຂົ້າໃນການຝຶ່ນໝູ, ອະນຸລັກ, ພັດທະນາ, ເຜີຍແຜ່, ຂຶ້ມໃຊ້ສືລະປະວັດທະນະທຳທີ່ມີລັກສະນະຊາດ, ກ້າວຫຼາ, ມະຫາຊົນ; ສະກັດກັນປາກິດການຫຍ້້າຫາງດ້ານສືລະປະວັດທະນະທຳໃນສັງຄົມ, ສາມາດເຊື່ອມໄປງ້າບພາກເພື່ນ ແລະ ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 ສືລະປະການສະແດງ

ສືລະປະການສະແດງ ແມ່ນ ການເຄື່ອນໄຫວ ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ມູນເຊື້ອສືລະປະວັດທະນະທຳ, ຮິດຄອງປະເພີນວັນດີງມຂອງຊາດ, ຂອງເຜົ່າ ນໍາເອົາຜະລິດຕະພັນດ້ານສືລະປະການສະແດງ, ຜົນງານໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ ອອກສູ່ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ສືລະປະ ໝາຍເຖິງ ຄຸນຄ່າລວມຍອດແຫ່ງຄວາມງາມ, ຄວາມດີ, ຫາງອາລີມຈິດ, ຄວາມຮູ້ສຶກ, ອຸດິມການ, ແນວຄິດຈິນຕະນາການ, ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄົນ, ຄຸນສົມບັດ, ສິນທຳ, ແບບແຜນການດຳລົງຊື່ວິດ;
2. ສືລະປະວັດທະນະທຳ ໝາຍເຖິງ ບັນດາປະເພດສືລະປະການສະແດງ ທີ່ເປັນເອກະລັກຫາງດ້ານວັດທະນະທຳອັນດີງມຂອງຊາດ;
3. ອຸປະກອນປະກອບການສະແດງ ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງນຸ່ງຖື, ເຄື່ອງເອັ້ນປະດັບປະດາ, ເຕັກນິກ, ແສງ, ສີ, ສັງ ແລະ ອື່ນງ;

4. ຜະລິດຕະພັນສືລະປະການສະແດງ ຫາຍເຖິງ ຫາກຜົນຂອງການຄົ້ນຄິດປະດິດແຕ່ງ, ຜົນງານການສະແດງທີ່ສ້າງສັນ ທີ່ໄດ້ສະແດງ ແລະ ບັນທຶກເຂົ້າໃນລະບົບອຸປະກອນເອລັກໂຕຣນິກ;
5. ຜູ້ພະລິດສືລະປະການສະແດງ ຫາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຜະລິດ, ກຳກັບ, ສະແດງ ສ້າງສັນຜົນງານສືລະປະການສະແດງ ເຊັ່ນ ມັກປະດິດແຕ່ງ, ມັກກຳກັບ, ມັກສະແດງ, ຜູ້ລົງທຶນ;
6. ການບັນທຶກສຽງ ແລະ ພາບ ຫາຍເຖິງ ການບັນທຶກຜົນງານ, ບົດປະພັນ ແລະ ການສະແດງ ຂອງ ສືລະປະຂະແໜງຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນອຸປະກອນເອລັກໂຕຣນິກ;
7. ເດຊີເບວ (Decibel) ຫາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍວັດແທກຄວາມດັ່ງຂອງສຽງ;
8. ຜູ້ຈໍາໜ່າຍ ຫາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນຫຼຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຜະລິດຕະພັນ ສືລະປະການສະແດງ;
9. ຜູ້ນຳໃຊ້ສືລະປະການສະແດງ ຫາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳເອົາ ບົດປະພັນ, ຜະລິດຕະພັນສືລະປະການສະແດງ ໄປເຄື່ອນໄຫວສະແດງ, ປະກອບກິດຈະການ ຫຼື ໂຄສະນາເຟີຢແຜ່ດ້ານວັດ ທະນະທໍາ ແລະ ສືລະປະການສະແດງ;
10. ສືລະປະທີ່ເປັນພົດໄພ ຫາຍເຖິງ ສືລະປະ ທີ່ມີເນື້ອໃນໂຄສະນາບົດເບືອນ, ໃສຮ້າຍບ້າຍສີຕໍ່ແນວ ທາງ ນະໂຢບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີອນດິງມ ຂອງຊາດ;
11. ສືລະປະລາມິກອະນາຈານ ຫາຍເຖິງ ບົດປະພັນ, ການສະແດງ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ມີລັກສະນະ ສັງເລີມ ການໃຊ້ວ່າຈຳບໍ່ສຸພາບ ຫຍາບຄາຍ, ໄປເປົ້ອຍ, ອວດໄສມ ທີ່ເປັນການກະຕຸນອາລີມທາງເພດ;
12. ສືລະປະອອດກະຈາ ຫາຍເຖິງ ບົດປະພັນ, ການສະແດງສືລະປະ ປະເພດຕ່າງໆ ທີ່ມີລັກສະນະ ສັບສົນປິນແປ, ຕາບຈຸນ ຂັ້ງບໍ່ຮຸ້ທີ່ມາຂອງສືລະປະນັ້ນ;
13. ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືລະປະການສະແດງ ຫາຍເຖິງ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ເຮັດວຽກຄຸມຄອງສືລະປະ ການສະແດງທຸກຂັ້ນ ທັງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ;
14. ສັ້ນໄງ້ເອົາລົຂະສິດ ຫາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ເລ່ວງມ ຕົວຢ່ວຍຫຼອກລວງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ອື່ນມອບ ສິດທາງດ້ານຜົນງານ ການປະດິດແຕ່ງ, ສືລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ແລະ ຜົນງານທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ໃຫ້ຕົນ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຢບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານສືລະປະການສະແດງ

ລັດ ສັງເລີມ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານສືລະປະການສະແດງຂອງລັດ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ, ມີຄວາມ ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ ດ້ວຍການປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງງົງປະມານ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະ ກອນເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ.

ລັດ ຊຸກຫຼຸງ, ສັງເລີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ເປັນເຈົ້າການ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພື້ນໝູ, ອະນຸລັກ, ພັດທະນາ, ເຜີຍແຜ່, ຊຸມໃຊ້ສືລະປະການສະແດງ ທັງຮັບເອົາສືລະປະອັນຍອດຢື່ງ ຂອງມວນມະນຸດ ຢ່າງ ມີການເລືອກເພີ້ນ, ເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນສືລະປະການສະແດງ ມີຄວາມອຸດືມສົມບຸນ ແລະ ຍືນຍົງ; ເສີມສ້າງສືລະ ປະວັດທະນະທໍາ ໃຫ້ມີລັກສະນະຊາດ, ລັກວົ້າ ແລະ ມະຫາຊັ້ນ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທາງ ດ້ານຈິດໃຈ ຂອງສັງຄົມ.

ລັດ ຊຸກຫຼຸງ, ສັງເລີມ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ເສີມຂະຫຍາຍພອນສະຫວັນໃນການປະດິດ ແຕ່ງ, ສະແດງ ແລະ ສ້າງສັນຜະລິດຕະພັນສືລະປະການສະແດງ; ສ້າງ, ບໍາລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາ ມາດທາງດ້ານການເມື່ອງ, ວິຊາສະເພາະ, ວັດທະນະທໍາ, ຄຸນສົມບັດ, ສິນທຳ ແລະ ຈັນຍາບັນ ຂອງຜູ້ເຄື່ອນໄຫວ ວຽກງານສືລະປະການສະແດງ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວຂ້ອງກາງານສືລະປະການສະແດງ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສືລະປະການສະແດງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ມູນເຊື້ອວັດທະນະທຳ ແລະ ອິດຕອງປະເພນີອັນດີ ກາມຂອງຊາດ;
2. ສັນລະເສີນ ຄວາມອຸດົມຮັ້ງມີ, ສວຍສຶດງົດງາມ ຂອງປະເທດຊາດ, ມູນເຊື້ອວິລະກຳກໍາອັນພິລະອາດຫານ, ຄວາມດຸ່ນໜັ້ນຂະຫຍັນພຽນ, ປະດິດສ້າງ ຂອງບັນພະບຸລຸດ ແລະ ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ໃນແຕ່ລະຍຸກສະໄໝ;
3. ສຶກສາອົບຮົມ ນັ້ນໃຈຮັກຊາດ, ຮັກລະບອບປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ, ໃຫ້ທີ່ວປວງຊົນມີຄວາມຕິ່ນຕົວ ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນປະເທດຊາດ;
4. ສ້າງຄວາມສາມາກົດໃນ ຄອບຄົວ, ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມປອງດອງພາຍໃນຊາດ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ອະນຸລັກວັດ ທະນະທຳ, ສືລະປະວັນນະຄະດີອັນດິງມາຂອງຊາດ ແລະ ຂອງເຜົ່າ, ຕໍານີວິຈານສິ່ງຫຍຸ້ທີ່ໃນສັງຄົມ, ປະກອບ ສ່ວນເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂສິ່ງກິດຂວາງຕ່ວງດຶງຄວາມກ້າວໜ້າ ຂອງປະເທດຊາດ;
5. ສັງສັນບັນຫຼີງ ດ້ວຍໜ້າຢູ່ບູ້ຢູ່ບູ້ຢູ່ສີ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທາງດ້ານຈິດໃຈ, ເປັນສື່ສຳພັນ ຂອງສັງຄົມ, ເຊື້ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໂດຍມີການເລືອກເພີ່ມ.

ມາດຕາ 6 ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງພິມລະເມືອງ ຕໍ່ສືລະປະການສະແດງ

ພິມລະເມືອງທຸກຄົນ ມີສິດໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ສາລະຄວາມຮູ້, ສາລະບັນຫຼີງ ແລະ ອົມໃຊ້ຜະລິດຕະ ພັນສືລະປະການສະແດງ, ມູນເຊື້ອສືລະປະວັດທະນະທຳ ແລະ ອິດຕອງປະເພນີອັນດິງມາ ຂອງຊາດ, ຂອງເຜົ່າ ແລະ ມີພັນທະນີໃນການພື້ນໝູ, ອະນຸລັກ, ພັດທະນາ, ປົກປັກຮັກສາ, ສົ່ງເສີມ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ສືບທອດວຽກງານສື ລະປະການສະແດງ ຂອງຊາດ, ຂອງເຜົ່າ; ປະກອບສ່ວນຕ້ານ, ສະກັດກັນ ແລະ ແກ້ໄຂບາກິດການຫຍຸ້ທີ່ໃນການ ເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານສືລະປະວັດທະນະທຳໃນສັງຄົມ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກິດໝາຍ

ກິດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສໍາລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຫັ້ງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ພິວ ພັນກັບວຽກງານສືລະປະການສະແດງ ຢູ່່ ດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 8 ການຮ່ວມມືກັບສາກົນ

ລັດສິ່ງເສີມການພິວພັນຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນ ສືລະປະ ວັດທະນະທຳ, ສືລະປະການສະແດງ, ພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກ ງານສືລະປະການສະແດງ ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ບັນສະໄໝ ບັນພື້ນຖານການຄົາລົບກິດໝາຍ ແລະ ອິດຕອງ ປະເພນີອັນດິງມາ ຂອງກັນ ແລະ ກັນ, ປະຕິບັດສິນທີສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ.